

2006-277-008

bilaga 5

Från: Kerstin Henningsson
Till: Solveig Blid
Datum: 2006-04-07 09:54:26
Ärende: Vd: "Rosing" Dnr 2006-277-008 Brev m.a.a. tidigare inkommet medborgarförslag

För handläggning./Kerstin

>>> Registrator Ostermalm 2006-04-06 09:59 >>>
om sysselsättning, se nedan

>>> Per-Ola Larsson <ulrikagatan@yahoo.se> 2006-04-04 22:01:25 >>>

Hej

Handikapprådet har behandlat frågan om sysselsättning på varje handikapprådsmöte under det senaste halvåret. Socialchefen har alltid avvisat frågan. Hon har passivt och ointresserat tittat på de sysslösa utan att empatiskt tillämpa lagen. Man tillämpar emellertid lagen för psykiskt funktionshindrade, typ arbetscentrum. Detta är ju högst inkonsekvent, eftersom det är fråga om samma paragraf. Inte ens i långtidsbudgeten ville Ni anmäla problemet med de sysslösa funktionshindrade östermalmsborna och trots handikapprådets påpekande. Enligt henne har det inte funnits någon möjlighet att skapa sysselsättning. Då har hon inte läst socialtjänstlagen 5 kap 7 §.

Dagens samtal visar väl att det nu finns förutsättningar att komma igång med initiativ från ÖSN i sysselsättningsfrågan. Socialchefen torde inte längre kunna hindra deras sysselsättning. Det är ju hennes ständiga motstånd som är så fruktansvärt tungt.

Vår uppgift i handikapprådet är att aktualisera våra grupperns olika problem. Socialchefen är inte intresserad av dem. Hon föreslår bara försämringar, t ex det senaste att ta bort ett personligt ombud för de psykiskt funktionshindrade. Hon är bara intresserad av att hålla budget. Så är lagen inte uppbyggd. Socialtjänstlagen ger oss rätt till bostad och sysselsättning. Man kan inte halvera tillgången på bostäder bara för att det saknas pengar. Det är länge sen rätt hette pengar! Då får man inte avstyra sysselsättning bara för att det fattas pengar i en påse. Man får inte heller nöja sig med att de som står sist i kön blir 65 år innan de får bostad. Unga människor måste få bostad dessförinnan, inte bo hos föräldrar till pensionen.

Trots allt gäller socialtjänstlagen före stadsfullmäktiges budget. Obs att stadshusets jurist och Länsrätten nu instämmer i min länge hävdade uppfattning att man kan begära tilläggsanslag om inte budget räcker. Det är inte funktionshindrade personer som skall lappa ihop en bristfällig budget.

Jag är gammal. Jag orkar snart inte längre. I stället för att motarbeta alla förslag till förbättringar möter vi motstånd. Det är väl inte meningen att vi

amatörer skall behöva tala om för socialchefen vilka lagar som gäller. Hon och hennes medarbetare borde ha lärt sig på socialhögskolan att funktionshindrade har rätt till sysselsättning och bostad.

Ni som tillhör fullmäktige måste veta att Ni för ett år sen beslöt i det handikappolitiska programmet att Er samverkan med oss skall vara sådan att vi kan påverka besluten. Det måste alltså ske innan tjänstemännen skrivit sitt förslag färdigt. Som det nu är får vi ett färdigskrivet förslag till budget som i samma skick vidarebefordras till ÖSN. Vad är det för mening för oss att lägga ner ett arbete när vi inte fått påverka en enda liten detalj? Det är nu tre budgetar, där Ni helt bortsett från våra synpunkter. Medge att det arbetet känns meningslöst. Kan Ni inte utnyttja vår kapacitet på ett bättre sätt?

Jag anhåller därför att ÖSN vid nästa möte fattar beslut enligt mitt bilagda medborgarförslag.

En annan sak. I höstens budget uppgav Ni att det finns c:a 150 psykiskt funktionshindrade personer på Östermalm. Rolf nämnde att man i treårsbudgeten endast skall ta upp sådant som har väsentliga förändringar. Varför berättar Ni då inte att det i själva verket är c:a 1300 psykiskt funktionshindrade. Jag påstår inte att alla behöver omsorg. Men Länsstyrelsen ansåg vid sin inspektion för ett på år sedan att en rimlig siffra borde vara c:a 500. Det är ett stort omfattande ogjort arbete hos Er att informera dessa människor om rätten och möjligheten att få socialpsykiatri. Ni ska givetvis enligt 3 kap socialtjänstlagen informera dem om deras rättigheter. Det är inte bara deras hälsa som kan bli bättre. En bättre hälsa kan leda till arbete och oberoende av försörjningsstöd. Att hindra psykisk ohälsa i sin linda är ett viktigt folkhälsoarbete och därmed också bättre samhällsekonomi.

Det finns många frågor av detta slag som socialchefen vägrar att hantera. Jag frågar mig allt oftare vad jag har i handikapprådet att göra. Men jag har svårt att låta bli när jag ser mina vänner som blir psykiskt misshandlade när de inte alltid kan uttrycka vad som fattas dem. Jag hör dagligen deras vecklagan När tjänstemännen hör dem blir de avfärdade. Ibland undrar jag om RSMH skulle kunna överta socialpsykiatri på entreprenad. Det förekommer på sina ställen. Men det är jag inte beredd att föreslå just nu. Det krävs en mycket ingående och objektiv utredning innan man kan diskutera en sådan sak.

Vänligen men bestämt

MVH

Per-Ola Larsson

MVH